

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

«La tourmente» επιγράφεται τὸ νέον μυθιστόρημα τοῦ γάλλου συγγραφέως Παύλου Μαργκερίτ, ἐνὸς τῶν ἐκπεσπέτερον ἀντιπροσώπων τῆς συγχρόνου μυθιστοριογραφίας. Ὁ ἥρως τοῦ ἡπατήθη ὑπὸ τῆς συζύγου ἐν στιγμαῖ παραφορᾷ. Καί τὴν συγχωρεῖ μὲν ἐκεῖνος, διότι τὴν ἀγαπᾷ, ὥστε νὰ μὴ εἰμπορῇ νὰ ζήσῃ ἄνευ αὐτῆς· ἀλλ' οὐδέποτε λησμονεῖ καὶ ἡ ζωὴ ἀποκαθίσταται κόλασις διὰ τοὺς δυστυχεῖς ἐκεῖνους, μέχρι τῆς στιγμῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ἀποφασίζουσι νὰ ζήσουν ὄχι πλέον ὡς σύζυγοι, ἀλλ' ὡς δύο φίλοι, συνδεόμενοι δι' ἄγνου καὶ ἰδανικοῦ αἰσθήματος. Καὶ τὸ ἔργον τοῦτο διαπνέει ἡ ἀπασιόδοτος ἐκεῖνῃ μελαγχολία, ἡ χαρακτηρίζουσα ὅλα τὰ ἔργα τοῦ Μαργκερίτ.

— Ὑπὸ τὸν τίτλον «Μελέται καὶ Εἰκόνας» ὁ Ἐδμόνδος Μπιρὲ ἐξέδωκεν ἐν Παρισίοις εἰς τόμον τὰς φιλολογικὰς αὐτοῦ διαλέξεις, μὲ ἀπλότητα ὕφους γεγραμμένας, ἀλλὰ πολλὴν μελέτην ἐλεγχοῦσας, ἐν αἷς χαρακτηρίζει πολλοὺς τῶν παλαιότερων καὶ τῶν συγχρόνων συγγραφέων, τὸν Σατωβριάνδον, τὸν Λαμαρτίνον, τὸν Βαλζάκ, τὸν Μαριμιέ, τὸν Ρουσσέ καὶ ἄλλους.

— Μακρὸν ἔπος ἐξ εἰκοσιτεσσάρων ἡμερῶν, ἐπιγραφόμενον «Γαμβεττίας», ἐξέδωκεν ἐν Παρισίοις ὁ Θ. Βερόν, ἐν ᾧ ἐξυμνεῖ τὰς πράξεις καὶ τὰς ἀρετὰς τοῦ Γαμβέττα. Ἡ ἐπάνοδος τοῦ κλασικοῦ τύπου εἶνε σήμερον πρωτοτυπία ἀρχετὰ τομηρὰ, καθιστᾷ δὲ τὸ βιβλίον τοῦ Βερόν, τὸ περιεργότερον ἐξ ὧν ἐνέπνευσεν ἡ πρὸς τὸν μέγαν καὶ ἀληθινὸν πατριώτην τῆς Γαλλίας λατρεία.

— Ἡ ὑπὸ τοῦ γερμανικοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας ἐκλεχθεῖσα ἐπιτροπὴ πρὸς ἀνομιήν τοῦ βραβείου Σίλλερ, εἰς τὸ ἄριστον τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν γραφέντων δραμάτων, ἀπένευσε τοῦτο εἰς τὸ «Φυλακτὸν» τοῦ Λουδοβίκου Φούλδα. Ἄλλ' ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος δὲν ἠθέλησε νὰ ἐπικυρώσῃ τὴν ἐκλογὴν, ἂν καὶ μεταξύ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ταύτης συγκατελέγοντο ὁ Παῦλος Χεύζε, ὁ Γουσταῦος Φρέυταγ καὶ ἄλλοι ἔξοχοι τῆς Γερμανίας συγγραφεῖς.

— Τοῦ περιφθήμευ συγγράμματος τοῦ Μὰξ Νορδάου, ἡ «Ἐκφυλίσις», ἐν ᾧ τὴν σημερινὴν τέχνην προσπαθεῖ ὁ συγγραφεὺς νὰ ποδείξῃ ὡς προϊόν παθολογικῆς καταστάσεως, ἐξεδόθη ἐσχάτως γαλλικῆ μετάφρασις ὑπὸ Αὐγούστου Διέτριχ.

— Εἰς τὸ ἐν Βουδαπέστη τὸν προσεχῆ Σεπτέμβριον συγκαλούμενον διεθνὲς συνέδριον τῆς ὑγιεινῆς καὶ δημοσιογραφίας, προσεκληθῆ νὰ λάβῃ μέρος καὶ ἡ Ἑλλάς.

— Περιεργότατον βιβλίον ἐξέδωκεν ἐν Παρισίοις ὁ κ. Τζὼν Γκορν-Καρτερέ, ἐπιγραφόμενον «Ἡ Γελοιογραφία ἐπὶ τῆς Γαλλορωσικῆς Συμμαχίας». Εἶνε λευκῶμα διεθνὲς περιέχον τὰς κυριωτέρας γελοιογραφίας, τὰς ὁποίας ἐνέπνευσε τὸ πολιτικὸν τοῦτο γεγονός εἰς Γάλλους καὶ ξένους, φίλους καὶ ἐχθρούς, Ἄγγλους, Γερμανούς, Αὐστριακοὺς, Ἰσπανοὺς, Ἰταλοὺς, ἁκόμη καὶ Ἄμερικανούς. Τοῦ λευκώματος προτάσσεται πατριωτικώτατος πρόλογος.

Ἐπιστημονικά

Ἡ Δεσποινὴς Δωροθέα Κλοῦμπκε, βοήθος τοῦ ἐν Παρισίοις Ἀστεροσκοπεῖου, ὑποστᾷσα λαμπρὰς ἐξετάσεως ἔτυχε ἐσχάτως διπλώματος τῆς Μαθηματικῆς Σχολῆς. Ἡ Δνὴς Κλοῦμπκε ἐγεννήθη ἐν Ἀγίῳ Φραγκίσκῳ, εἶνε δὲ ἡ πρώτη γυνὴ, τυγχάνουσα τοιοῦτου διπλώματος. Ἐξήτάσθη εἰς τὸ ζήτημα τῶν Δακτυλίων τοῦ Κρό-

νου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔκαμεν ἰδίας, σπουδαιότητας ἐργασίας. Καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς νέας μαθηματικοῦ, εἶνε ὡσαύτως ἐπιστήμων, ἱατρός.

— Τῆ 18 Δεκεμβρίου (ἔ. ν.) ἐγένετο ἡ ἐτήσια δημοσία συνεδρίασις τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν Ἐπιστημῶν. Κατ' αὐτὴν ὁ πρόεδρος Λακάζ Δυθιέ ἐξεφώνησε λόγον, ἐν ᾧ κατ' ἀρχὰς ἐπραγματεύθη τὸ ζήτημα τῆς ὀρθογραφίας τῶν ἐπιστημονικῶν ὄρων, εἶτα δὲ ἠρίθμησε τὰ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀποθανόντα μέλη τῆς Ἀκαδημίας, μεταξύ τῶν ὁποίων ὁ Ὄβεν, ὁ Κανδόλλ, ὁ Σαρκό, καὶ ἄλλοι ἔξοχοι ἐπιστήμονες. Μετὰ τοῦτον ὁ Βερτελώ ἀπήγγειλε τὸ ἐγκώμιον τοῦ βοτανικοῦ Ἰωσήφ Δεκαίσι, κατόπι δὲ ὁ Βερτρὰν ἀνέγνωσε τὴν ἐκθεσιν περὶ τῶν ἀπονεμηθέντων ὑπὸ τῆς Ἀκαδημίας βραβείων εἰς διάφορα ἐπιστημονικὰ συγγράμματα.

— Ἐκ τοῦ καταστήματος Φέλιξ Ἀλκὰν ἐξεδόθη νέον βιβλίον τοῦ Πωλὰν ἐπιγραφόμενον *Οἱ χαρακτῆρες*. Ἐν αὐτῷ ὁ διάσημος συγγραφεὺς τῆς Φυσιολογίας τοῦ Πνεύματος κατατάσσει διὰ νέας μεθόδου τοὺς διαφόρους χαρακτῆρας, ἀποδίδον αὐτοὺς εἴτε εἰς τὴν ἐπικρατήσιν ἢ ἔλλειψιν κάποιαις τάσεως, εἴτε εἰς τὸν ἰδιαιτέρον τρόπον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκδηλοῦνται αἱ τάσεις αὐταί.

— Εἰς τὸν Σαρκό, τὸν πρότινος ἀποθάνοντα ἔσχον νευρολόγον, θὰ ἐγερεθῇ προσεχῶς ἐν Παρισίοις μνημεῖον.

— Αἱ παρὰ τὸν Θεσαυρὸν τῶν Ἀθηναίων ἐνεργούμεναι ἐν Δελφοῖς ἀνασκευαί, ἀπεκαλύψαν καὶ ἄλλην μαρμαρίνην στήλην, φέρουσαν ὑπεράνω τῶν ἐπ' αὐτῆς κεχαραγμένων γραμμάτων καὶ σημεῖα μουσικῆς. Ἡ στήλη αὕτη εἶνε καθ' ὅλα ὁμοία τῇ πρότινος ἀνακαλυφθείσῃ, ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπῆρχε τονισμένος ὕμνος πρὸς τὸν Ἀπόλλωνα. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ κ. Ὠμόλλ θὰ παραδώσῃ εἰς τὴν μελέτην τῶν ἀρχαιολόγων τὸν ὕμνον τοῦτον, πανομοιότυπον τοῦ ὁποίου ἐκτελεῖται ἤδη ἐν Γαλλίᾳ.

Καλοτεχνικά

«Ἡ ἰσπανικὴ γραφικὴ» ἐπιγράφεται νέον βιβλίον τοῦ Παύλου Λαθρόρ, ἐκδοθὲν ἐν Παρισίοις, ἐν ᾧ ὁ συγγραφεὺς πραγματεύεται περὶ τῶν ἰσπανῶν καλλιτεχνῶν ἀπὸ τῶν παλαιότερων, τοῦ Ριβάλτα, τοῦ Ἐρρίκων, τοῦ Ριβέρα, τοῦ Βιλασκουέζ, τοῦ Μουριλλου, μέχρι τῶν σημερινῶν Ζαμακοῖς, Φορτουνώ, Μαδράζου κτλ. Τὸ βιβλίον κοσμοῦσιν εἰκόνας, παριστώσαι διαφόρους πίνακας ἐκ τῆς ἰσπανικῆς τέχνης.

Θεατρικά

Εἰς τὸ θέατρον τοῦ Κωμικοῦ Μελοδραματός ἐν Παρισίοις παρεστάθη μετ' ἐπιτυχίας νέον ἔργον τοῦ Ἀλφρέδου Βρυνώ «ἡ κατὰ τοῦ Μύλου προσβολή», τοῦ ὁποίου ἡ ὑπόθεσις εἶνε ἐξηγμένη ἐκ τινος διηγήματος τοῦ Ζολᾶ, περιεχομένου εἰς τὰς Ἐσπερίδας τοῦ Μεδάν.

— Ἀπὸ τῆς σκηνῆς τοῦ θεατροῦ Πόρτ-Σαιν-Μαρτὲν παρεστάθη ὁ Ναπολέων ἐθνικὴ ἐποποιία, δρᾶμα θεαματικώτατον, μὲ πενήτηνδεκα εἰκόνας, τοῦ Μαρτίνου Λαγιᾶ. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου τούτου, ὀφειλομένη κυρίως εἰς τὸν σκηνηκὸν διάκοσμον εἶνε μεγίστη.

— Ἐξεδόθη ἐν Παρισίοις νέα θεατρικὴ ἔφημερις «Τὸ Εἰκονογραφημένον Θεάτρον» πραγματευομένη περὶ τῶν μεγάλων δραματικῶν καὶ μουσικῶν ἐπιτυχιῶν. Τὸ α' φύλλον εἶνε ἀφιερωμένον ὀλόκληρον εἰς τοὺς Βασίλεις τοῦ Λεαμίτο.

— Ἀπεθάνεν ὁ γάλλος κωμικὸς Λωράν, ἡθοποιὸς δημοτικώτατος ἄλλοτε ἐν Παρισίοις.

— Προσεχῶς ἔρχεται εἰς Ἀθήνας, ὅπως δώσῃ σειρὰν παραστάσεων ἐν τῷ Δημοτικῷ Θεάτρῳ, ὁ ἔξοχος Γάλλος ἡθοποιὸς Φρειδερίκος Φάβρ, πρῶτην ἑταῖρος τῆς Γαλλικῆς Κωμωδίας, μετὰ τοῦ ὑπ' αὐτὸν θιάσου. Ὁ Φάβρ ἐπιστρέφει ἐκ τῆς ἐν Ῥωσσίᾳ θεατρικῆς αὐτοῦ περιουσίας, ἐνθα τόσον ἐξετιμήθη ἡ ὑπέροχος αὐτοῦ σκηνηκὴ τέχνη. Μεταξὺ τῶν ἔργων, τὰ ὅποια περιέγει τὸ ἐκλεκτὸν δραματολόγιόν του συγκαταλέγεται «le demi-Monde» τὸ ἀριστούργημα τοῦ Δουμᾶ υἱοῦ, ὁ Ταρτοῦφος τοῦ Μολιέρου, Ὁ φίλος Φρίτς τοῦ Ἐρχμανν καὶ Σατριὰν καὶ ἄλλα, τῶν ὁποίων τοὺς πρωτεύοντας ρόλους ἐδημιούργησεν ὁ Φάβρ ἐν τῇ Γαλλικῇ Κωμωδίᾳ.